

HATÁRTALAN GONDOLATOK

Hallható volt Mosonmagyaróváron a XIII. Országos Főépítészeti Konferencián

Határváros most még Rajka vagy ilyen folyó ezüst Lajta?
Bár közös az EU-s pajta?

Hej!

Neeem! – messze van innen Brüsszel, láthatja, hogy ki
mit visz el.

A baj az, hogy simán hagyja, hogy a lovat sógor hajtsa!
Huj!

Jó pénz volt a korun s forint és az EU is rálegyint,
Ha magyar – szlovák együttesen boronál,
És az utak bor alapja ugyanazon boron áll.

Nahát! – csak határig visz az út?

S onnan tovább hova fut?

Pozsonytól az Adriáig, Szentgotthárdtól Nyíregyházig?

Fene bánja: inkább legyen, ha át is vezet alagúton –
viadukton –

na meg hegyen, de valamiképp közös legyen.

Ezért először is söpörjünk a saját portán:

ne más szórja ránk a port tán!

Szabályozzunk keményebben, tárgyalgassunk
ügyesebben!

S ha valamit hoz a víz, ne legyék már keseríz'!

Ezért magunk igyekezzünk, proszim peknye
közlekedjünk.

Osszuk meg azt, ami közös, de fölözzük mi (is) ami
fölös!

Hát milyen is – e táj?

Nincs is már határ?

Vándorolhatsz, mint a madár?

És milyen legyen majd – e tájék?

Segítsd, hogy valamiképpen

Közös hazává váljék

E szépséges Kárpát-medencében.

AJÁNLÁS A JÖVŐ ŐREINEK!

Ha mind megteszed, amit lehet,

De azt nem mindig, amit KELL

És munka után majdnem mindig

Jó érzéssel kelhetsz fel.

Ha épül – szépül a városod és ez neked nagy öröm,
Akkor is, ha nem szól gyakran s hangosan a köszönöm.

Ha úgy érzed, hogy becsül érte a lányod és a nagy fiad

Akkor tudod, hogy amit teszel, szép jövőnkre majd
kihat.